

[Elisabeth Bruun Olesen]

man måske kan rejse nogle relevante indvendinger mod en sådan løsning, har vi ikke stillet et sådant ændringsforslag.

Vi vil nu se på, hvordan loven kommer til at fungere, og kan så vende tilbage med et sådant ændringsforslag, hvis vi mener, at der er behov for det.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Hr. Taanquist rejste et spørgsmål om arbejdsmiljølovens § 23, som jo ikke indtil nu er blevet anvendt særlig meget, og han refererede i den forbindelse til de overvejelser, som vi har i gang.

Som det fremgår af det 8 sider lange svar plus de 5 sider fra Justitsministeriet, er dette spørgsmål om at overføre strafansvar ved aftale en ret kompleks materie. Jeg vil derfor meget nødig hænges op på, lige præcis hvornår vi er færdige med overvejelserne. Men jeg vil gerne henlede spørgerens opmærksomhed på, at uanset hvornår vi afslutter dem, om det er om en måned eller om to måneder eller om tre måneder, så vil det jo være umuligt at ændre det lovteknisk i indeværende folketingssamling, al den stund det jo er et spørgsmål, der også drejer sig om hele den private sektor, og det lovforslag, vi har til behandling her, drejer sig udelukkende om den offentlige sektor.

Da jeg véd, at Socialdemokratiet er meget indstillet på og ønsker, at vi skal have gennemført et strafansvar i den offentlige sektor i overensstemmelse med det lovforslag, der foreligger, vil jeg derfor anbefale, at vi vedtager dette lovforslag til ikrafttræden den 1. maj i år, og at vi i øvrigt vender tilbage til den anden sag, om § 23, så hurtigt som overhovedet muligt. Jeg vil gerne gentage mit løfte om at orientere udvalget snarest muligt om resultatet af vore overvejelser. Vi er også indstillet på at svare på alle de spørgsmål, der måtte blive stillet.

Vi anbefaler altså, at det sker uden for behandlingen af indeværende lovforslag, som vi meget nødig ser forsinket, og som jeg også håber at Socialdemokratiet meget nødig ser forsinket. Det ville i hvert fald være den logiske konsekvens af de offentlige meldinger, Socialdemokratiet hidtil er kommet med.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af § 1

forkastedes, idet 15 stemte for, 110 imod.

§ 1, ændringsforslag nr. 2 og § 2, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 122:

Forslag til lov om hjortehold.

Af landbrugsministeren (Britta Schall Holberg).

(Fremsat 3/12 86. Første behandling 13/1 87. Betænkning 2/4 87).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Henning Nielsen (S):

De, der overværede førstebehandlingen af dette lovforslag, er nok lidt overraskede over, at det er et næsten uændret forslag, vi nu har til behandling.

Næsten samtlige ordførere gav ved første behandling udtryk for store betænkeligheder ved lovforslaget, så store betænkeligheder, at man egentlig kunne komme i tvivl om, hvorvidt regeringspartierne stod bag det af land-

[Henning Nielsen]

brugsministeren fremsatte lovforslag. Det kom også frem i debatten, men landbrugsministeren sagde, at det var en helt forkert opfattelse, og at landbrugsministeren egentlig glædede sig over, så mange betænkeligheder der var ved lovforslaget, for det havde været meget svært at fremkomme med det lovforslag.

Jeg så også i Dansk Jagtblad nr. 3, 1987, at man ikke engang ville kommentere lovforslaget i detaljer, fordi man sagde: vi forventer, at dette lovforslag er helt ændret, når det kommer til anden behandling. De er selvfølgelig også skuffede.

Det kan jeg godt forstå, og det er vi egentlig også i Socialdemokratiet. Vi er meget skuffede over resultatet. Vi føler ikke, at vi fik det udvalgsarbejde gjort færdigt, og har derfor anmodet om fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Vi er enige i, at der er et behov for lovgivning vedrørende hjorte under hegn, og det har vi også givet udtryk for i skrift og tale. Men selv om det er nyt for os her i Folketinget og vi derfor ikke har stor erfaring på området, behøver vi jo ikke at vedtage en lovgivning, som vi på forhånd kan se ikke kan fungere.

Det er Socialdemokratiets ønske, det skal der ingen tvivl være om, at vi vil sikre dyrenes velfærd. Vi vil sikre den fritlevende bestand af hjorte her i landet. Vi vil undgå de stridigheder, der allerede er lagt op til i lovforslaget. Og vi undrer os meget over, at regeringspartierne og Det Radikale Venstre ikke vil være med til virkelig at gøre dette lovforslag færdigt.

Vi ved ikke på nuværende tidspunkt noget som helst om, hvorledes disse hjortefarme skal indrettes. Hvad skal der til for at sikre dyrenes velfærd? Vi ved ikke noget om, hvordan disse dyr skal aflives, osv. osv. Lovforslaget er faktisk ensbetydende med at give en blankocheck.

Når det drejer sig om at sikre de vildtlivende hjortes liv, har landbrugsministeren været klar over, at her var nogle problemer i forbindelse med disse hjortefarme. Det er jo sådan, at hjortedyr i al almindelighed er kloge dyr. De er lidt nysgerrige, og det vil sige, at de vildtlivende vil flokkes omkring hjortefarmene. Hvordan undgår vi det? Jo, foreslår landbrugsministeren: jagtforbud 300 m fra hjortefarmen. Når vi så spørger, om det skal

forstås sådan, at disse 300 m også gælder ind på en anden mands ejendom, får vi at vide, at det kun er på egen ejendom. Jamen hvordan kan vi så sikre det? Bl.a. ved, har vi fået at vide i et svar fra landbrugsministeren, at hænge konservesdåser og lignende op. Det frister mig til at spørge landbrugsministeren, om man har spurgt miljøministeren, hvor mange konservesdåser der skal hænges op ude omkring i vores natur.

To af de ændringsforslag, der stilles her, går i den forkerte retning, nemlig forslaget om at nedsætte arealbegrænsningen fra 5 ha til 1 ha og bemyndigelsen til at forbyde indsættelse af kronhjorte i visse områder.

Derimod kan vi støtte landbrugsministerens ændringsforslag om at sikre, at hjortedyr fra indhegninger ikke udføres med henblik på jagt. Vi har i udvalget fået at vide af landbrugsministeren, at man har udført dyr også til lande, der bruger jagtformer, vi ikke accepterer. Jeg vil gerne have sikret her i dag, at der ikke kan udføres hjortedyr fra nogen som helst steder, hvor de er under hegn.

Inger Harms (SF):

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at SF synes, at produktion af hjortekød er en god idé, forudsat at vi giver dyrene de bedst mulige forhold at leve under. Vi har også peget på, at det kan være en af de alternative produktioner, vi har så hårdt brug for i landbruget. Men det forekommer os, at man blot vil betragte hjorte som kvæg uden at tage hensyn til de naturlige bevægelsesmuligheder, en hjort har brug for. En hjort er, selv om den er født i fangenskab, ikke en ko, og vi må respektere, at den skal have mere plads. Vi har ikke noget imod, at en landmand kan have f.eks. 3 hjorte gående på 1 ha land, men da vi ikke kan få oplyst, hvor mange hjorte der maksimalt må gå pr. ha – og det er antydnet i et svar, vi lige for nylig har modtaget, at ministeren mener noget i retning af det dobbelte – kan vi ikke stemme for ministerens ændringsforslag om 1 ha.

Jeg var allerede i min ordførertale under førstebehandlingen inde på, hvad det er, vi eksporterer til, og at det i hvert fald ikke skal være til jagt. Vi er tilfredse med, at man har imødekommet det med ændringsforslaget til § 7.

[Inger Harms]

Endelig har ministeren pludselig trukket den bemyndigelse tilbage, der oprindeligt var i § 4, stk. 3, om at forbyde husdyr i nærmere angivne områder af landet. Vi føler os bedst tilpas ved, at bemyndigelsen stadig er der, selv om den ikke bliver brugt lige her og nu; men for en sikkerheds skyld: vi vil gerne bevare den. Derfor stemmer vi imod ministerens ændringsforslag.

Vi håber under udvalgsarbejdet mellem anden og tredje behandling at få svar på alle de spørgsmål, der endnu ikke er svaret på.

Landbrugsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg skal indskrænke mig til at kommentere spørgsmålet om de 300 m. Det er sådan, at man ikke må skyde på egen jord 300 m fra en hjortefarm, når det er ens egen. Hvis man lavede restriktioner, der var mere vidtgående end dette, ville man opnå, at det ikke var ret mange steder her i landet, hvor man kunne oprette hjortefarme; så skulle der ganske store jordarealer til for at oprette sådanne hjortefarme, og da vi er mange, som er indstillet på, at der her er tale om en værdifuld nicheproduktion, vil vi ikke lægge unødige hindringer i vejen for oprettelse af hjortefarme.

Vi har drøftet det i udvalget, og det har vist sig, at gennemførelse af en generel fredning på anden mands ejendom ville betyde, at man skulle frede generelt over hele landet af hensyn til disse hjortefarme, og vil man ikke det, men vil nøjes med indskrænkning af anden mands jagttrettigheder, skal vi ud i nogle erstatninger og naboaftaler, som kan blive ganske gennemgribende, fordi der kan være naboer på alle sider af en hjortefarm.

Da jeg nu forstår, at man gerne vil have lovforslaget tilbage i udvalget, foreslår jeg, at vi drøfter det spørgsmål videre dér. Men der er altså mange praktiske vanskeligheder i at gå videre, end vi rent faktisk har gjort i lovforslaget, fordi vi indskrænker muligheden for at oprette hjortefarme, hvis vi går videre end det, lovforslaget lægger op til.

(Kort bemærkning).

Henning Nielsen (S):

Jeg siger tak for det svar, landbrugsministeren gav. Men jeg vil lige vende tilbage til spørgsmålet om udførsel af hjortedyr til lande, der måske bruger jagtformer, vi ikke anerkender her i landet, og jeg vil gerne have

bekræftet, at det ændringsforslag, landbrugsministeren har stillet, sikrer, at dette under ingen former kan finde sted.

Landbrugsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg kan bekræfte, at det er det, der er meningen med § 7 i lovforslaget, hvorefter, som der står, ministeren kan fastsætte vilkår for udførsel af hjortedyr fra indhegninger. Hensigten med den bestemmelse er efter bemærkningerne at søge at hindre, at hjortene udføres med henblik på jagt. Det er det, vi har aftalt i udvalget, og det er klart, at det står ved magt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2, ændringsforslag nr. 1, § 3, således ændret, ændringsforslag nr. 2, § 4, således ændret, §§ 5 og 6, ændringsforslag nr. 3 om en ny affattelse af § 7, § 7 i den nye affattelse og §§ 8-12

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 200:

Forslag til lov om støtte til visse strukturforanstaltninger inden for fiskeriet m.v.

Af fiskeriministeren (Gammelgaard).

(Fremsat 18/2 87. Første behandling 4/3 87. Betænkning 2/4 87).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.